

Nr 55.

Af herr **Räf**, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående utredning rörande ägande- och dispositionsrätten till församlingarnas kyrkor.

Svenska folket fick vid förlidet års riksdag en allvarlig erinran om att i god tid söka tillvarataga sin dispositions- och eganderätt till kyrkorna. Det var nämligen så, att en af Andra kammarens största partis förtroendemän, herr Starbäck, då motionerade om att kyrkorna borde upplätas för s. k. folkbildningsarbete, hvars karaktär närmare bestämmes i hans motion (Nr 191).

Däri angifves också antydningssvis, huru motionären tänker sig såväl kontrollen för som rätten till sådan upplåtelse. Han säger: »Det förefaller som om dessa önskemål skulle kunna uppnås därigenom, att åt vissa myndigheter uppdroges granskningsrätten af sådan verksamhets beskaffenhet, som för sitt ändamålsenliga framträdande fordrade kyrkornas upplåtelse. Hvad den musikaliska delen af en sådan verksamhet angår, synes musikaliska akademien vara rätt forum att afgöra ett programs lämplighet, och föreläsningarnas bedömande kunde lämpligen uppdragas åt universitetens föreläsningsbyråer eller folkbildningsförbundens styrelse.»

För att angifva huru maktlösa den ifrågavarande församlingen, dess kyrkoråd och pastor borde stå inför dessa myndigheter, antyder motionären vidare, att om dessa »myndigheter uttalat sitt gillande, skulle vederbörande anordnare af konsert, föreläsning eller kurser, omfattande båda slagen af bildningsmedel, äga *ovägerlig rätt att härför få kyrkan upplåten*».

Det var således icke underligt om, såsom jag förut sagt, svenska folket gentemot denna »ovägerliga rätt» äfven började allvarligt tänka på, om icke också församlingen hade någon »ovägerlig rätt» nemligen eganderätt och dispositionsrätt till kyrkorna.

Under sakens behandling i Andra kammaren blef denna församlingens rätt också ganska grundligt försvarad. Men för att få dispositionsrätten fullt bestämd, yrkade herr Meurling, att Kungl. Maj:t borde låta utreda denna rätt till kyrkorna, hvilket yrkande af Andra kammaren bifölls med 112 röster mot 59.

Första kammarens tillfälliga utskott hemställde visserligen, att Första kammaren icke måtte biträda Andra kammarens sålunda fattade beslut, hvilken hemställan också utan debatt bifölls af Första kammaren. Men på grund af den oro herr Starbäcks motion väckt och det allmänna tidsläget torde denna fråga ej tåla vidare uppskof, hvarför jag härmed vågar hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhölla, det täcktes Kungl. Maj:t låta utreda frågan om eganderätten och dispositionsrätten till församlingarnas kyrkor samt för Riksdagen framlägga denna utredning.

Stockholm den 24 januari 1911.

E. Räf.
